

॥ १४ ॥ १५ ॥ आपततेतिविसर्गलोपआर्षः १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिने ल
ततोबाणमयं वर्षव्यस्तृजत्तरसारणे ॥ प्रद्युम्नोभुजवेगेन शाल्वं संमोहयन्निव ॥ १४ ॥ सैतरभिहतः संख्येनामर्षयतसौभराट् ॥ शरान्दीप्ताग्निशंकाशान्मुमो
चतनयेमम ॥ १५ ॥ तानापततबाणौघान्सचिच्छेदमहाबलः ॥ ततश्चान्यान्शरान्दीप्तान्प्रचिक्षेपसुतेमम ॥ १६ ॥ सशाल्वबाणैराजेंद्रविद्धोरुक्मिणिनं
दनः ॥ मुमोचबाणं त्वरितो मर्मभेदिनमाहवे ॥ १७ ॥ तस्य वर्मविभिद्याशुसबाणो मत्सुरितः ॥ विव्याध हृदयं पत्नीसमुमोहपपातच ॥ १८ ॥ तस्मिन्निपतिते
वीरेशाल्वराजे विचेतसि ॥ संप्राद्रवन् दानवेंद्रादारयंतो वसुंधरां ॥ १९ ॥ हाहाकृतमभूत्संन्यं शाल्वस्य युथिवीपते ॥ नष्टसंज्ञे निपतिते तदासौ भपतौ नृपे ॥ २० ॥
तत उत्थाय कौरव्यप्रतिलभ्य चचेतनां ॥ मुमोच बाणान्सहसा प्रद्युम्नाय महाबलः ॥ २१ ॥ तैः सविद्धो महाबाहुः प्रद्युम्नः समरे स्थितः ॥ जत्रुदेशे भृशं वीरो व्यवासीद्
द्रथे तदा ॥ २२ ॥ तं स विध्वामहाराज शाल्वोरुक्मिणिनंदनं ॥ ननादसिंहनादं वैनादेनापूरयन्महीं ॥ २३ ॥ ततो मोहं समापन्ने तनये मम भारत ॥ मुमोच बाणां
स्त्वरितः पुनरन्यान् दुरासदान् ॥ २४ ॥ सैतरभिहतो बाणैर्बहुभिस्तेन मोहितः ॥ निश्चेष्टः कौरवश्चेष्टप्रद्युम्नो भूद्रणाजिरे ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्व
णि अर्जुनाभिगमनपर्वणि सौभवधोपाख्याने सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ६३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ शाल्वबाणादि ते तस्मिन् प्रद्युम्ने बलि
नां वरे ॥ वृष्णयो भग्नसंकल्पा विव्यथुः घृतनागताः ॥ १ ॥ हाहाकृतमभूत्सर्ववृष्णयंध कबलंततः ॥ प्रद्युम्ने मोहिते राजन परे च मुदिता भृशं ॥ २ ॥ तं तथा मोहितं दृष्ट्वा
सारथिर्जवनैर्हयैः ॥ रणादप्राहरत्तूर्णं शिक्षितो दारुकिस्तदा ॥ ३ ॥ नातिदूरापयाते तुरथे रथवरप्रणुत् ॥ धनुर्गृहीत्वा यन्तारं लब्धसंज्ञो ब्रवीदिदं ॥ ४ ॥ सौते किं ते व्य
वसितं कस्माद्यासि पराङ्मुखः ॥ नैष वृष्णिप्रवीराणामाहवे धर्म उच्यते ॥ ५ ॥ कच्चिस्सौ तेनेते मोहः शाल्वं दृष्ट्वा महाहवे ॥ विषादो वारणं दृष्ट्वा ब्रूहि मे त्वं यथा तथं ॥
॥ ६ ॥ सौतिरुवाच ॥ जानादनेन मे मोहो नापि मां भयमाविशत् ॥ अतिभारं तु ते मन्ये शाल्वं के शवनंदन ॥ ७ ॥ सोपयामि शनैर्वीरबलवानेष पापकृत् ॥
मोहितश्चरणेशूरो रक्ष्यः सारथिनारथी ॥ ८ ॥ आयुष्मंस्त्वं मयानित्यं रक्षितव्यस्त्वया प्यहं ॥ रक्षितव्यो रथी नित्यमिति कृत्वाऽप्याम्यहं ॥ ९ ॥ एकश्चासि महाबा
हो बहवश्चापि दानवाः ॥ न स मं रीक्मिणे यां हरेणे मत्वाऽप्यामि वै ॥ १० ॥

कठायन्नातन्नावदोपसप्तदशाऽध्यायः ॥ १७ ॥
॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ शाल्वेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥